

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

12 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Ion Guzun, Liliana Catan, Iurie Diaconu,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău Cătălin Scutelnic, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2015 în cauza penală în privința lui

Prisăcaru Ion Vasile,

născut la 21 decembrie 1958, originar și domiciliat în s. Seliște, r-nul Nisporeni.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 20 septembrie 2013 - pînă la 27 martie 2015 (prima instanță);*
- 2. de la 22 mai 2015 - pînă la 16 decembrie 2015; (instanța de apel);*
- 3. de la 15 februarie 2016 - pînă la 12 iulie 2016 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹⁾ Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 27 martie 2015, Prisăcaru Ion a fost achitat de învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală Prisăcaru Ion a fost învinuit în aceia că, la 25 ianuarie 2013, aproximativ la 08³⁰, conducînd microbuzul de model „Mercedes-Sprinter 313D” cu nr/î K AG 414, de pe ruta nr. 117, deplasîndu-se pe bd. Decebal din direcția bd. Gagarin spre str. Titulescu din mun. Chișinău, în regiunea blocului nr. 6 din str. Decebal, nu a manifestat prudență sporită la trafic, unde încălcînd prevederile art. 42 pct. 1) și 45 pct. 1), 2) al Regulamentului Circulației Rutiere, ca urmare a tamponat automobilul de model Opel Vectra cu n/î K UG 001, care se deplasa în aceeași direcție și care era condus regulamentar de cet. Midone Nicolae.

În rezultatul impactului, pasagerilor din microbuz Nanii Natalia și Nanii Iulia le-au fost cauzate conform rapoartelor de expertiză medico-legale nr. 1100/D din 23.05.2013 și nr. 1101/D din 24.05.2013, vătămări corporale grave și respectiv vătămări corporale neînsemnate.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare în baza art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 2 ani, invocând că la baza hotărârii de achitare a inculpatului, instanța a pus doar declarațiile ultimului, pe care le-a considerat veridice, fără a da o apreciere obiectivă probelor prezentate de către acuzare, care direct demonstrează vinovăția inculpatului în ignorarea cerințelor Regulamentului Circulației Rutiere și comiterii tamponării automobilului de model Opel. Consideră că probele prezentate de partea acuzării denotă netemeinicia suspiciunilor instanței privind veridicitatea concluziilor rapoartelor de expertiză auto-tehnice, care clar stabilesc faptul încălcării din partea inculpatului a regulilor circulației rutiere la capitolul respectării "limitelor benzilor de circulație".

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2015, apelul acuzatorului de stat a fost respins ca nefondat.

5. Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că, prima instanță corect a constatat circumstanțele de fapt și de drept, just a apreciat probele prezentate și a pronunțat o sentință legală și întemeiată.

Colegiul penal a reținut că, martorii oculari Traistari R. și Galușca I., au confirmat declarațiile inculpatului, precum că vinovat în crearea situației de accident a fost șoferul automobilului „Opel”, care și-a schimbat direcția de deplasare în imediata apropiere de microbuz, ce se deplasa regulamentar pe banda sa de circulație.

Totodată, expertul Cozlovschi Gh. în cadrul cercetării judecătorești a declarat că schimbarea traiectoriei automobilului de model „Opel” a generat schimbarea traiectoriei microbuzului „Mercedes”, această circumstanță fiind confirmată și de martorul (șoferul) Midoni N., care conducea automobilul Opel.

În concluzie instanța de apel a conchis, că nu Prisăcaru Ion este vinovat de producerea impactului și consecințele acestuia, astfel că temeiuri de condamnare a acestuia nu sunt.

6. Împotriva hotărârilor judecătorești nominalizate a declarat recurs ordinar procurorul, care invocând temeiul de drept prevăzut la art. 427

alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărîrii contestate și dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, argumentînd că instanțele de fond nu au dat o apreciere obiectivă concluziilor raportului de constatare tehnico-științific 3440 din 03.07.2013 din care rezultă, că în cazul în care Prisăcari I. s-ar fi deplasat în limitele benzii nr. 2 sau cu un interval lateral de siguranță de minim 0,4 m, tamponarea dintre aceste mijloace de transport posibil nu ar fi avut loc. În speță însă acesta se deplasa cu un interval de siguranță foarte mic, care se micșorează și mai mult în situații critice în special în momentul frînării.

Consideră că aceste circumstanțe denotă netemeinicia suspiciunilor instanței privind veridicitatea concluziilor rapoartelor de expertiză auto-tehnice, ce clar stabilesc faptul încălcării din partea inculpatului a regulilor circulației rutiere la capitolul respectării "limitelor benzilor de circulație".

Astfel, recurentul consideră că instanța de apel a dat o apreciere eronată probelor prezentate de acuzare și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, fapt care a dus la pronunțarea unei decizii care nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul.

7. Judecînd recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursul urmează a fi respins din următoarele considerente.

Potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Alin. (4) și (5) ale aceleiași norme prevăd că, în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvîrșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Examinînd cauza, Colegiul penal consideră că atît prima instanță, cît și

instanța de apel just au stabilit starea de fapt și de drept, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, adoptând în așa mod o hotărâre legală și întemeiată, ținând cont de prevederile art.101 Cod de procedură penală, just ajungând la concluzia că probele examinate nu dovedesc săvârșirea de către Prisăcaru I. a infracțiunii incriminate.

Astfel, în opinia instanței de recurs instanța de apel, constatând lipsa probelor ce ar confirma prezența componentei de infracțiune imputate în acțiunile inculpatului, corect a menținut sentința de achitare a instanței de fond.

Prin urmare, instanțele judecătorești au dat o apreciere corectă actelor cauzei, precum și declarațiilor inculpatului Prisăcaru Ion, care a menționat că dânsul se deplasa regulamentar pe banda sa de circulație, iar vinovat de crearea condiției de accident a fost șoferul automobilului Opel, care și-a schimbat direcția de deplasare în imediata apropiere de microbuz. Cele declarate de inculpat au fost confirmate și prin depozitiile martorilor oculari Galușca Ion și Traistaru Radu, potrivit cărora anume șoferul automobilului „Opel” a virat la dreapta pe banda de deplasare a microbuzului.

În continuare, în viziunea instanței de recurs, instanțele de fond corect au conchis că concluziile expuse de expertul G. Cozlovschi în rapoartele de expertiză auto-tehnică nr. 698 din 04.03.2013 și nr. 3440 din 03.07.2013, sunt contradictorii.

În acest context, Colegiul lărgit reține că, în raportul de expertiză auto-tehnică nr. 698, expertul nu a putut soluționa chestiunea referitor la poziția reciprocă a automobilelor unul față de altul și față de hotarele carosabilului la momentul contactului primar, din motiv că nu dispunea de suficiente materiale cu grad de informativitate, care i-ar fi dat posibilitatea de a face careva concluzii asupra acestei chestiuni.

Ulterior, același expert în baza aceluiași materiale efectuând cel de-al doilea raport de expertiză auto-tehnică nr. 3440, face concluzii care sunt în contradicție atât cu raportul precedent de expertiză (nr. 698) cât și cu concluziile expuse de acesta la soluționarea întrebării nr. 5.

Astfel, la soluționarea întrebării nr. 5 (raportul nr. 3440) expertul consemnează că nu este posibil de stabilit coraportul automobilelor unul față de altul la momentul impactului primar, iar după aceasta la

întrebarea 6 și 7 deja stabilește și poziția reciprocă a automobilelor unul față de altul și față de carosabil.

Tot aici, instanța de recurs mai reține, că din depozițiile expertului Cozlovschi G. date în cadrul cercetării judecătorești rezultă că schimbarea traiectoriei automobilului de model „Opel” a generat schimbarea traiectoriei automobilului „Mercedes”.

Astfel, Colegiul conchide că din materialele cauzei cert rezultă, că accidentul dat nu ar fi avut loc dacă automobilul de marca „Opel” condus de Midone N. nu și-ar fi schimbat traiectoria (direcția) spre dreapta pe banda de deplasare a microbuzului.

Cît privește afirmația recurentului referitor la faptul că în cazul în care Prisăcaru I. s-ar fi deplasat în limitele benzii nr. 2, tamponarea dintre aceste mijloace de transport posibil nu ar fi avut loc, Colegiul relevă următoarele:

Potrivit Regulamentului circulației rutiere benzile de circulație pot fi: a) benzi materializate cu ajutorul marcajelor rutiere și b) benzi imaginare (rînduri) nematerializate cu ajutorul marcajelor rutiere.

Din actele cauzei rezultă că în ziua producerii accidentului carosabilul era acoperit de zăpadă, astfel că marcajul rutier nu era vizibil.

În asemenea circumstanțe persoanele participante la trafic se deplasează pe benzi imaginare (rînduri). Prin urmare, nu este întemeiat argumentul acuzării precum că Prisăcaru I. nu s-a deplasat în limitele benzii nr. 2 și din această cauză s-a produs accidentul, or după cum s-a menționat mai sus marcajul rutier din cauza condițiilor climaterice era invizibil, prin urmare Prisăcaru I. nici nu a avut posibilitatea să se deplaseze ținînd cont de limitele benzilor materializate (marcate).

Generalizînd cele expuse mai sus Colegiul penal reiterează că, instanțele ierarhic inferioare corect au conchis că învinuirea adusă lui Prisăcaru Ion în baza art. 264 alin.(3) lit. a) Cod penal, nu și-a găsit confirmarea. Or, nici în cadrul urmăririi penale, nici în ședința de judecată acuzarea nu a prezentat probe, care ar fi demonstrat vina conducătorului microbuzului de model „Mercedes Sprinter”, dimpotrivă în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit că anume schimbarea traiectoriei automobilului de model „Opel Vectra” a dus la schimbarea traiectoriei microbuzului „Mercedes Sprinter”.

La fel, Colegiul conchide că instanțele de judecată corect au reținut în acest sens prevederile art.8 și 389 Cod de procedură penală, în aspectul că o

sentință de condamnare se adoptă numai în condiția în care vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată printr-un ansamblu de probe cercetate de instanța de judecată. O sentință de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri. Colegiul reține că ambele instanțe de judecată au ținut seama de aceste prevederi legale, precum și de principiul că toate îndoielile apărute și care nu pot fi înlăturate, se tratează în favoarea inculpatului și au adoptat soluții întemeiate.

Argumentul invocat de procuror, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel fapt care a dus la pronunțarea unei decizii care nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că instanța de apel, respectând prevederile art. 414 alin. (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a adoptat o hotărâre care cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date. Prevederile legale obligatorii au fost respectate la judecarea cauzei în apel și Colegiul s-a pronunțat motivat asupra respingerii apelului, cât și s-au indicat detaliat motivele adoptării soluției.

Referitor la argumentul invocat de recurent privind aprecierea eronată a probelor de către instanța de apel, Colegiul menționează, că aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare, mai mult ca atât, temeiul invocat nu se încadrează în cele prevăzute de alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

În concluzie Colegiul constată, că în prezenta cauză nu se întrevăd erori de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și ca urmare hotărârea atacată este legală și întemeiată, instanța de apel la adoptarea soluției a examinat multilateral probele administrate și le-a dat o apreciere corectă .

În acest context, instanța de recurs conchide, că argumentele invocate de către acuzatorul de stat în recurs sunt neîntemeiate, fapt ce impune incontestabil respingerea recursului ca inadmisibil cu menținerea hotărârii contestate

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău Cătălin Scutelnic, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui *Prisăcaru Ion Vasile*, cu menținerea hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 09 august 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecătorii

Constantin Alerguș

Ion Guzun

Liliana Catan

Iurie Diaconu